

III.

Med hensyn til de *ikke-indregistreringspligtige traktorer* har man drøftet, i hvilket omfang disse bør kunne køre på vejene.

De gældende bestemmelser herom findes i § 2, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 131 af 14. april 1932 om motorkøretøjer (motorloven), hvor det udtales, at maskindrevne køretøjer, der alene benyttes til landbrugsarbejde og derfor ikke er indregistreringspligtige, kun må benytte vejene til egetransport (eventuelt transport af det til deres benyttelse nødvendige tilbehør) til og fra deres arbejdssted eller efter dertil indhentet tilladelse fra vedkommende kommunale myndigheder til prøvekørsel eller anden bestemt tidsbegrænset transport. I tilslutning hertil har justitsministeriet i bekendtgørelse af 22. oktober 1947 som eksempel på tidsbegrænset transport nævnt, at der kan gives tilladelse til kørsel med ikke-indregistrerede traktorer på offentlig vej ved transport af produkter mellem dele af samme landbrugsejendom.

Det er imidlertid oplyst over for udvalget, at kommunerne giver tilladelse til kørsel på landevej med ikke-indregistrerede traktorer i et omfang, der går langt videre end anført i justitsministeriets bekendtgørelse af 22. oktober 1947, idet der gives tilladelse til landevejskørsel ikke blot, når der er tale om transport af produkter o. lign. mellem dele af samme landbrugsejendom, men også når det drejer sig om godstransport fra vedkommende ejendom til station, havn, købmand o. s. v.

Justitsministeriets repræsentant i udvalget har anført, at justitsministeriet principielt måtte ønske, at alle traktorer, der færdes på offentlig vej, blev anmeldt over for og godkendt af politiet. Herfor taler hensynet til færdselssikkerheden, til nødvendigheden af at sikre erstatning for skader forvoldt på personer og gods og endelig hensynet til kontrollen. Dispensation fra indregistreringspligten bør efter justitsministeriets formening gives af politiet og ikke af de kommunale myndigheder; kun i så fald kan justitsministeriet hindre, at dispensationer går ud over de givne bestemmelser.

Med hensyn til spørgsmålet om, i hvilket omfang ikke-indregistrerede traktorer kan anvende afgiftsfri benzin til kørsel på landevej, skal det oplyses, at der efter loven af 4. maj 1948 kan tilstås afgiftsfrihed for benzin til drift af ikke-indregistreringspligtige landbrugstraktorer, der benyttes på offentlig vej, når kørselen indskrænker sig til:

1. Egentransport og transport af det til traktorens benyttelse nødvendige tilbehør til og fra arbejdsstedet.
2. Transport af produkter m. v. mellem dele af samme landejendom.

Derimod kan der ikke efter de gældende bestemmelser indrømmes afgiftsfrihed for benzin til drift af ikke-indregistrerede traktorer, der herudover benyttes til kørsel på offentlig vej, f. eks. med produkter fra en landbrugsvirksomhed til købmand, station m. v., selv om der fra vedkommende kommunale myndighed måtte foreligge tilladelse til en sådan transport.

Stillingen er som nævnt i øjeblikket den, at ikke-indregistrerede traktorer med de kommunale myndigheders tilladelse i vidt omfang benytter vejene til egentlig godstransport. Der må ganske vist ikke anvendes afgiftsfri benzin til en sådan kørsel, men det er fra alle sider indrømmet, at det ikke er muligt for myndighederne at kontrollere, om misbrug finder sted.

Der er derfor inden for udvalget enighed om, at de bestående forhold snarest bør ændres.

Samtlige udvalgets medlemmer kan tiltræde, at politiet af hensyn til færdselssikkerheden må føre en vis kontrol med ikke-indregistrerede traktorer, der kører på gade, vej eller plads, der er åben for almindelig færdsel, og der er endvidere inden for udvalget